

12.75x20.77	1	2	עמוד	מצב הרוח	01/07/2016	54042822-7
מכללת חמדת הדרו - 29100						

פרשהופירושה

הרב יצחק לוי, יו"ר הוועד המנהל במכללת חמדת הדרום
הדתית האקדמית לחינוך בשדות נגב

תהום ללא סוף

כך בעניין הכבוד. בדרך אל הכבוד הנכסף, אדם מוכן לשלם הכל: ממון, חברות, משפחה ושקט נפשי, בלא שאי פעם יבוא על שובעו המתמשך של יצר הכבוד. מדויקת במיוחד אמירתו של ש"י עגנון אודות הכבוד, שיגדול הוא הכבוד שכדאי להתבזות בשבילו:

כל אדם המכור קשות לאלכוהול, סמים או שאר מרעין בישין, יכול לקבל עזרה וטיפול ממישהו אחר, בעל ניסיון, על מנת להיגמל ולצאת לדרך חדשה. ברם, המכור לכבוד, דרכו סגורה: תשוקת הכבוד העצמי שלו מונעת ממנו להעלות על הדעת כל סוג של הודאה בבטיה ובקשת עזרה.

וכבר שאלו חכמים: קורח שפיקח היה, מה ראה לשטות זו? קורח ידע את המחיר שהוא אמור לשלם, אך לא הסתפק בכבוד כבן לוי, רב לכם בני לוי, והוא יוצא למסלול התאבדות, כשיצר הכבוד מעורר את עיניו.

ביום שני הקרוב כ"ח סיון יתקיים, אי"ה במכללת חמדת הדרום כנס 'בריונות ברשת - מהבנה למינעיה', במהלכו יוצגו בפני אנשי המקצוע והציבור הרחב המאפיינים הפסיכולוגיים, נייורופיסיולוגיים והחברתיים של תרבות השיח הבוטה ברשתות החברתיות (שבה לא פעם לוקחים חלק, לצערנו, גם שליחי העם). זאת, לצד תיאור כלים טיפוליים עדכניים ודיון על דרכים למניעת הסלמה ויצירת מוגנות חברתית.

כולי תקווה כי לאחר הכנס שבו ישתתפו אנשי אקדמיה, אישי ציבור ושאר מכובדים, נלמד כולנו לעצור לרגע, ולהתגבר על יצר ההרס הטמון בכל אחד מאיתנו, להבין טוב יותר מידת ענווה מהי, ולזכור כי לעיתים חטאי היוהרה והגאווה שמתחילים בפוסט ארסי במרחב הווירטואלי, מובילים להשלכות הרות אסון גם במרחב המציאות.

אין טובה מפרשת קורח על מנת ללמוד שיעור חשוב בתורת הנפש של האדם.

וכבר קדמו חכמינו ואמרו על הקינאה, התאוה והכבוד, שמוציאים את האדם מן העולם. משותפת לשלושתם העובדה, שמדובר במירדף אין סופי אחר מה שאין, ולא אחר מה שיש. אדם אינו מתקנא במה שיש לאחרים, אלא במה שאין לו, אך יש לאחרים. זו תמציתה של מידת הקנאה.

הוא הדין לעניין מידת התאוה. אמרו חכמים: 'אין אדם מת וחיצי תאוותו בידו'. אדם חולם, משתוקק ומתאוה, וכאשר זה כבר בא, התאוה מצאה לה מטרה חדשה.

ברם, לגבי יצר הכבוד הנטוע באדם, מדובר כבר בסיפור אחר לגמרי. כבר הרמח"ל בספרו 'מסילת ישרים' הגדיר את יצר הכבוד כקשה מכולם. הרודף אחר הכבוד, הכבוד בורח הימנו. ואדרבה, איזהו מכובד? המכבד את הבריות. המירדף

המתמשך אחר הכבוד, מזכיר פעמים רבות מאפיינים פסיכולוגיים של התמכרות. כשם שאדם נמכר לעבד ומאבד את הבחירה החופשית לעשות ככל העולה על רוחו, כך המתמכר מודע פעמים רבות למצבו הקשה, ומשתוקק בכל מאודו להפסיק, לחדול, ולשוב להיות כאחד האדם. המכור יודע שבמעשיו הוא הורס את חייו, את משפחתו או את הקריירה שלו, אך אינו מסוגל ולחדול. הבור שכרה האדם לעצמו עת החל במעשיו הרעים, הפכו כעת לדרך כמעט ללא מוצא, כשם שמבאר הרמב"ם את אובדן הבחירה החופשית של פרעה מלך מצרים, כשסירב בעל כורחו לבקשת משה לשלח את בני ישראל. פרעה, מבאר הרמב"ם, יכול היה בתחילה להיענות לבקשה, אך לאחר ששנה ושילש ברע, נעשית לו העבירה כהיתר ושוב ניטלה ממנו הבחירה.

**חטאי היוהרה והגאווה
שמתחילים בפוסט ארסי
במרחב הווירטואלי,
מובילים להשלכות הרות
אסון במרחב המציאות**